

Ano jsi to Ty

Ano jsi to Ty
Rychlejší než myšlenka
jdeš k nám po moři
ve vlnobití
ticha
s tělem lehčím než jarní vánek
S tělem utkaným
ze Země
a ze Světla

S tělem
jež ruka Ducha uhnětla
za úsvitu
toho prvního dne
nového času stvoření

Ano jsi to Ty
Z bezčasí a bez tíže
plný nesmrtnosti
v bílých vločkách
podobných sněhu a maně
přicházíš k hostině
svatební

A večeříme spolu

Jiří Vícha
Ze sbírky „Verše psané pro mlčení“

MATRIKY VYPRAVUJÍ
Z vody a z Ducha svatého se znovu narodili:

6. 1.	David Matoušek z Prace
27. 1.	Jarmila Bednářová z Bedřichovic
	Markéta Klašková z Kobylnic
10. 2.	Jan Dvořáček z Ponětovic
17. 2.	Karel Kalvoda ze Šlapanic

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

5. 12.	Otakar Horáček ze Šlapanic	(*1920)
6. 12.	Jiří Hůlka z Holubic	(*1980)
6. 12.	Jan Kmeč z Brna	(*1937)
7. 12.	Miloslava Cenková ze Šlapanic	(*1926)
28. 12.	Jiřina Vlčková z Tvarožné	(*1929)
28. 12.	Růžena Štěpánková ze Šlapanic	(*1925)
8. 1.	Anna Šedá z Jiřkovic	(*1925)
10. 1.	Vlasta Kaplanová ze Sokolnic	(*1924)
22. 1.	Jan Kříž z Blažovic	(*1934)
6. 2.	Kateřina Doleželová ze Šlapanic	(*1911)
7. 2.	Jan Čoupek z Ponětovic	(*1922)
20. 2.	Helena Poláková ze Šlapanic	(*1948)
22. 2.	František Tešný ze Šlapanic	(*1931)

Z KALENDÁŘE

23. 3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
27. 4.	1. sv. přijímání v Praci
3. 5.	Pout' do Křtin – hl. celebrant P. Vít Severa
4. 5.	1. sv. přijímání ve Šlapanicích
11. 5.	Slavnost Seslání Ducha svatého
18. 5.	Pout' v Podolí
25. 5.	Pout' v Bedřichovicích
3. 6.	Návštěva nemocných ve Šlapanicích
8. 6.	Farní den ve Šlapanicích

MODLITBA, PŮST, ALMUŽNA

Ve svém zamyšlení k letošní postní době papež Benedikt XVI. mluví o této „postní praxi“, přičemž se nejvíce věnuje almužně. Tento jeho list mne vedl k osobnímu zamyšlení nad postem, modlitbou a almužnou z pohledu spíše psychologického, než nábožensko - praktického. Důvod je prostý: setkávám se často s věřícími, kteří mají psychické problémy a jejich řešení přesouvají do těch sfér, kde jej nemohou najít. Nejsem jejich terapeutem či psychologem, ale chci jim jen nabídnout vyvážený a povzbuzující pohled na dobu postní, jež by byl také přijatelný pro všechny, kteří se v tyto dny chtějí cvičit v modlitbě, postu i almužně.

Evangelium nás učí tomu, že nejsme vlastníky, ale jen správci a za to, co spravujeme, neseme zodpovědnost. Jsme správci svěřených věcí, svěřeného času, správci sami sebe – svého těla a své duše. Toto vše je nám dáno, sami sobě jsme darem, a proto sobě nepatříme. Na toho, komu opravdu patříme, je třeba se zaměřit. Právě v postní době toto celoživotní zaměření křesťanů má být obzvláště charakterizováno modlitbou, postem a almužnou.

Modlitba nás chrání před upadnutím do představy, že patříme sami sobě, že náš život je naší osobní věcí, že naše štěstí a naše úspěchy závisí jen na nás. Tyto rozhodující zápasy se odehrávají v mysli člověka, ne v jeho srdci. Afekty, emoce, city, sny a touhy - to vše přichází po poznání, ono je probouzí. Modlitba může člověka vnitřně očistit a proměnit, pokud skrze ni nalezneme nový pohled, pokud dosáhne jasnějšího poznání.

Půst je z našeho hlediska důležitější než modlitba. Jestliže se tak často vybízí k modlitbě a my se z našich nedokonalých a zanedbaných modliteb zpovídáme, tak o to více by se mělo mluvit o postu a zpovídat se z „postních hříchů“. Modlitba pracuje s duší, půst s tělem. Skrze půst získáváme spásu přinášející odstup od svého těla, sami od sebe. Postní praxe je znamením posilující se vůle, která ovládá tělo, která nás dokáže posunout od materie a požitků k duchovním hodnotám. Půst blahodárně působí na lidskou „psyché“. Bez opravdového postu zůstáváme materiálními a požitkářskými lidmi.

Naše postní putování k velikonočním svátkům nemůže být charakterizováno jen modlitbou a postem, podobně i naše životní cesta k věčné velikonoční Beránkově hostině. Obojí potřebuje almužnu; ta sjednocuje, korunuje a opodstatňuje obě předchozí. Almužna je nejdůležitější, je to konkrétně projevená láska k Bohu pramenící s potlačení vlastní sebelásky. Almužna je světlo, které svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích. (Srov. Mt 5,16). Almužna není projevem filantropie, není to soucit s potřebnými či nuznými, je projevem vnitřního obrácení: chci umřít sám sobě a vydat se na kříž z lásky pro druhé. Je to projev lásky k druhému, který mě bolí, při kterém ztrácím něco z vlastního já. Je to radikální boj proti mé lidskosti, je to důkladné očištění mé lásky do podoby duchovní.

Almužna není jen materiálním darem, který si odřeknu a dám druhému. Je to projev lásky ke Kristu, kterého vidím v druhém člověku, je to zapomenutím na sebe. Almužnou

je čas, který věnuji druhému, je to trpělivost při rozhovoru s nechápajícím, klid v dopravní zácpě a nebo přátelská návštěva souseda. Almužna je úsilím plně přilnout k Pánu a svědčit o jeho lásce.

V letošní postní době prosme také Pannu Marii, aby nám pomáhala v našich duchovních zápasech, abychom správně užívali zbraně modlitby, postu a almužny.

P. Pavel Kopeček, farář v Podolí

OHLÉDNUTÍ ZA 4. FARNÍM PLESEM

V pátek 25. ledna 2008 jsme se po roce opět sešli na Orlovně v Jiříkovicích na dalším, tentokrát již čtvrtém farním plese. Díky němu jsme se na chvíli vrátili do šedesátých let. Již při příchodu do sálu pozornému návštěvníku určitě neuniklo, že jsme se ocitli v době, ve které se odehrávají populární české filmy Starci na chmelu, Rebelové a Pelíšky. Dávalo to tušit oblečení, módní doplňky a vizáž většiny přítomných.

A jaký byl ples a co na něm bylo k vidění? Na začátek to byla opravdová spartakiádní skladba, která nás do let již minulých definitivně vrátila. Atmosféra při ní byla skvělá, cvičenci sladění pohybově i svým úbořem. Po zahájení modlitbou jsme se vrhli do víru tance. A na jakou hudbu? No to je přece jasné - z 60. let. Vybíral ji velmi dobře opět Radek Habáň. Po prvních tanečních kolech následovala soutěž z historie naší farnosti, do které se přihlásilo pět odvážlivců, kteří odpovídali na pět

otázek, týkajících se událostí spjatých s životem farní obce v letech 1961-1969. Poté přišel ke slovu opět tanec. V další přestávce nás navštívili dva mladí závodní tanečníci z Orla Telnice - Mária Brindzáková a Jan Pešán, kteří předvedli ukázkou svého umění ve standardních a latinsko-amerických tancích. Na náš ples je doprovodila maminka Monika Brindzáková, kterou můžete znát z Českého rozhlasu Brno a Dobrého rána z Moravy a Slezska na ČT1, a která nás všechny naučila tančit mazurku. A co dalšího bylo na programu plesu: opět tanec, vesmírná soutěž, při které tři odvážlivci "bloudili vesmírem" se zavázanýma očima a hledali pomocí svých navigátorek po vesmíru roztroušené papírové koule, nechyběla ani tombola se spoustou pěkných výher a tradiční soutěž "židličkovaná" v novém kabátě.

Ke zdárnému průběhu přispěla i parta lidí v kuchyni, kteří se starali o dobré jídlo a pití. Patří jim naše poděkování, stejně jako dárcům tomboly a všem ostatním, kteří se na přípravě a průběhu plesu podíleli. Těšíme se spolu s vámi na další ples, který bude možná v jiných prostorách, protože Orlovna v Jiřkovících začíná být - přes svoje domácí prostředí - díky zvýšenému zájmu o farní ples malá.

Rudolf Staněk

ROZHOVOR S VOJENSKÝM KAPLANEM P. MARTINEM VAŘEKOU

Na přelomu roku jsme na bohoslužbách v našem kostele mohli vidět P. Martina Vařeku, vojenského kaplana, který se nedávno vrátil z české vojenské mise v Afghánistánu. Řada z nás tuší, že se tam něco děje, ale jaká je v této zemi skutečná situace a také na jeho službu jsme se zeptali přímo otce Martina.

1. Jaká je současná situace v Afghánistánu a jak se promítá do života společnosti a obyčejných lidí?

Afghánistán je země, která se nedá popsat úplně jednotně. Je rozdělená podle národností, kterých je v Afghánistánu víc než 20, a také podle historie a tradice. Jih a východ Afghánistánu je obývaný především národem Paštunů. Jsou to velmi hrdí a bojovní lidé, kteří si zakládají na svých tradicích, a z tohoto národa také bylo a je

složené hnutí Taliban. Na Paštunských územích kolem hranice s Pákistánem je proto i nyní situace velmi neklidná a často tam zuří otevřená válka. Sever a západ země je obývaný národy jako jsou Tádžikové, Uzbekové, Hazáři a další. Tato oblast je mnohem klidnější, i když i tady se občas bojuje.

Celkově je ale Afghánistán zemí, která je několika válkami a také tvrdou izolací od okolí nesmírně postižená. Panuje tu pro Evropana nepředstavitelná bída a poměry ve společnosti, kde nefunguje prakticky nic, na co jsme u nás běžně zvyklí. Není zde většinou dostupná zdravotní péče, elektřina, zásobování a vůbec infrastruktura.

2. Jaké jsou životní podmínky místních obyvatel?

Bída a malá naděje, že se to v dohledné době výrazně zlepší. Lidé žijí v hliněných chalupách, spí na zemi, obdělávají prašná políčka vysoko v horách nejjednoduššími nástroji, aby dobyli ze země chléb. Většina lidí musí tvrdě dřít, aby získali nejjzákladnější potraviny a střechu nad hlavou.

3. Jak velká je naše jednotka, kde působí a jaké úkoly plní?

V Afghánistánu působí několik českých jednotek. Na jihu země je to jednotka speciálních sil vojenské policie, která přímo bojuje s Talibanem. V hlavním městě Kábulu je to pak 6. polní nemocnice. Třetí jednotkou je Provinční Rekonstrukční Tým, který do konce roku 2007 působil v severní provincii Badachšán a kde jsem mohl být i já. Od jara letošního roku se přesouvá působení rekonstrukčního týmu do provincie Logar k Pákistánské hranici. Jednotka, se kterou jsem byl v Afghánistánu, měla na starost posílení bezpečnosti – proti útokům skupin organizovaného zločinu a povstalcům, dále pak snahu o budování infrastruktury – stavby mostů, vodovodů, vybavení škol, pomoc sirotčincům apod.

4. Jak dlouho jste v ní působil a co je podstatou práce vojenského kaplana?

Náš kontingent působil v Afghánistánu čtyři a půl měsíce. Kaplan se stará v první řadě o vojáky, kteří jsou v misi s ním. To znamená bohoslužby, osobní rozhovory, snaha o nějakou kulturu – knihovna apod. Dále jsem hodně fotil a také se podílel na několika projektech podpory místních obyvatel. Před odletem jsme zorganizovali humanitární

sbírku v několika farnostech a školách a v Afghánistánu jsme pak mohli rozdávat školní pomůcky a hračky dětem, kupovat jídlo a oblečení sirotkům apod.

5. Byli v naší jednotce i kaplani jiných církví?

S každou jednotkou je jeden kaplan bez ohledu na to, z jaké je zrovna církve.

6. Jakého jsou vyznání místní obyvatelé? Posloužil jste jako kněz i jim?

Afghánistán je čistě muslimská země, kde kromě několika cizinců v podstatě nejsou žádní křesťané. Setkal jsem se ale několikrát s muslimskými duchovními – Muláhy – a diskutovali jsme o mnoha problémech.

7. Jaká je hlavní náplň vaší práce po návratu domů, do České republiky?

Působím na Univerzitě Obrany v Brně, kde jsem k dispozici našim studentům stejně jako v misi pro rozhovory, svátosti apod. Také přednáším některé oblasti z okruhu etiky a světových náboženství.

8. Hodláte se do Afghánistánu nebo do podobné vojenské mise znovu vrátit?

To nezáleží na mě, ale na potřebách armády. Jakmile bude zapotřebí, opět rád vyjedu.

9. Byl v náročných bojových podmínkách vůbec čas na sport, zábavu nebo nějakou legraci?

Samozřejmě. Jak už jsem říkal, snažil jsem se o poskytnutí kulturního zázemí našim vojákům, měli jsme domácí kino, knihovnu, videopůjčovnu. Na naší mezinárodní základně proběhlo několik sportovních turnajů. Jinak dost času vojáci tráví v posilovně, nebo na hřišti. No a legrace, ta je všude a bez ní by to vůbec nešlo.

Děkujeme za rozhovor.

Vážený čtenáři, můžete rovněž navštívit internetové stránky Ministerstva obrany www.army.cz/prt, kde najdete další informace a fotografie kontingentu Armády České republiky v silách ISAF – PRT v Afghánistánu, kde P. Martin Vařeka působil.

Připravil Rudolf Staněk

VZPOMÍNKA NA PANA OTAKARA HORÁČKA

Rád jsem před několika dny souhlasil s tím, že napíši nevelký článek o panu Horáčkovi. Teprve když jsem vzal do ruky pero a položil ruku na papír, tak mi došlo, že to nebude vůbec tak jednoduché. Papír pak zůstal řadu dní čistý. Je obtížné napsat krátce o dlouhém životě a výstižně o košatém a hlavně hlubokém člověku.

Mám občas na mysli některá z mnoha setkání s panem Horáčkem. Bylo velmi sblíživé, když se k nám, kterým bylo nemnoho přes patnáct, stavěl jako k sobě rovným a vyprávěl nám o historii města a farnosti, když jsme poslouchali s napnutými ušima, jak co fungovalo, kde co stálo a kdo vykonal něco, co za něco stálo. Jak uměl z naší minulosti vyzdvihnout to dobré, aby nás vedlo k ještě lepšímu.

Přestože byl často zahloubán do knih, byl veselý, ba někdy rozverný. Od něho znám rčení "smutný svatý, špatný svatý". Proto jsme si mnohdy dovolili i my trochu přisadit, jako jednou při brigádě na faře, které mimochodem ve farnosti absolvoval snad všechny. Věděli jsme, že má velmi rád klasika české dechovky Karla Valdaufa. Řekli jsme panu Sýkorovi: "Má rád Valdaufa!" Pan Sýkora po chvílce řekl tak, aby to všichni slyšeli: "Ty, Rudo, ale ten Valdauf, teda nic moc, co?" Pan Horáček to pochopitelně slyšel a bylo o zábavu postaráno.

Na poslední schůzi KDU - ČSL, které se zúčastnil, pronesl několik málo vět. Do změní politických projevů zněla jeho slova o tradičních hodnotách a lásce k vlasti a k církvi jako nebeské pohlazení. Tehdy jsem si řekl: „Hle, opravdový vlastenec“. Když jsem jej pak odvázel domů a v temné, deštěm prosáklé ulici přivedl ke dveřím jeho domu, tušil jsem, že slyším jeho slova naposled.

Když jsme se s panem Horáčkem loučili z tohoto světa, byl pochmurný den, stejně jako mnoho dní před ním i po něm. Zřetelně jsem ale zpozoroval, že na tu malou chvíli, kdy byla rakev spouštěna do hrobu, Slunce prozářilo oblohu.

Jsem velmi vděčný za to, že jsem mohl ve šlépějích pana Horáčka tuto skutečnost takto zaznamenat pro budoucí generace.

Ivan Vavro

OHLÉDNUTÍ SE ZA VÁNOČNÍMI SVÁTKY V ROCE 2007

Čtené, sedmisloupečkové svícny dohasly a slabá vrstva sněhu pokryla krajinu. Dlouho připravované vánoce jsou za námi, a proto se můžeme za nimi ohlédnout.

Podolské farní společenství uspořádalo s přípravou na vánoce několik akcí.

Dne 18. listopadu jsme mohli uvítat v našem kostele Brněnský filharmonický sbor, orchestr brněnské katedrály za řízení Petra Koláře i varhanního doprovodu Davida Postráneckého. Sbor předvedl několik provedení skladeb různých skladatelů: Ave Maria, Magnifikat, Salve Regina, Zdravas královno a jiné, se sóly Natalie Romanové, Nadi Bláhové a dalších.

Den před vánoceci přijel k nám zaspívat pěvecký soubor šlapanického gymnázia, který předvedl pod taktovkou Petra Uríka několik tradičních koled a i nových skladeb. Koncert začal v 17.00 hod, ale zvukař a přípravař techniky se o zdárný průběh akce staral už od patnácti hodin, i když venku byla značná zima. Po koncertu se rozdávalo před kostelem Betlémské světlo.

Půlnoční mši sv. začal O. Pavel Kopeček ve 20.00 hod., při které zaspíval podolský pěvecký sbor se sólisty koledy a za doprovodu flétničky.

Na svátek sv. Štěpána jsme mohli na večer uvítat už podruhé dětský sbor Kantiléna pod vedením Ivana Sedláčka a smíšený sbor pod vedením Jakuba Kleckera. Pro jejich velký počet se jedna část umístila dole před oltářem, druhá část nahoře na kůru. Oba soubory krásně předvedly několik vánočních písní a další skladby.

Po vyčerpání programu požádal vedoucí souboru přítomné, aby si se všemi dohromady zaspívali Narodil se Kristus Pán. Svou spokojenost vyjádřili přítomní nadšeně hlaholicím, burácejícím zpěvem a nato dlouho trvajícím potleskem.

Na svátek Tří králů děti zahrály na prostranství před Obecním domem scénku Živý Betlém. Veřejné osvětlení bylo zhasnuto a cestu k Betlému ozařovaly girlandami osvětlené stromy. Pastýři se u ohýnku na prostranství doslova ohřívali, protože venkovní teplota klesla už hrubě pod nulu. Když tři králové přišli se poklonit k jesličkám, Ježíšek tam právě usnul.

Scénka se povedla a skupiny tří králů jsme mohli v neděli ráno potkat také v obci při tříkrálové sbírce.

Vánoční pohodu ukončil vánoční příběh od Martina Jakubíčka od Art Brunensis Chorus a cimbálové muziky od Antonína Stehlíka.

Na další, připravované koncerty duchovní hudby v novém roce se už těší široká obec posluchačů.

Vilém Sitte

FARNÍ TÁBOR 2008

Na letní prázdniny je pro děti připravován farní tábor v termínu od 18. do 29. srpna. Místo konání: stanový tábor Maršov - Bílý Potok. Cena činní 2000 Kč. Přihlášky se přijímají do 15. května. Kapacita je max. 50 dětí (7-15 let). Kontaktní osobou je Hana Kotulanová, mobil: 721 981 838. Další informace najdete na www.letnitaboru.ic.cz

NÁMĚŠŤ 2008

Stejně jak v minulých letech, i letos bude v Náměšti nad Oslavou o letních prázdninách připraven stanový tábor. Je určen pro děti od 2 do 8. třídy (po domluvě je možné i prvňáky, musí dle zákona v roce konání tábora dosáhnout věku 7 let).

Tábor je za Náměští nad Oslavou na louce, děti jsou ubytovány ve stanech s dřevěnou podsadou po dvojicích, přilehlou louku využíváme jako hřiště, k rybníku je to z tábora asi 10 minut chůze, využít lze i přehradu, zděné stavby na tábořišti nejsou, pro společné hry v případě deště slouží hangár a TEE PEE.

Na každém z turnusů čeká děcka celotáborovka, ale jaká, dozví se opravdu až na táboře. Jak to na táboře vypadá, můžete vidět na fotkách na faře ve Šlapanicích nebo na internetových stránkách www.tabornamest2007.vzpomina.cz, kde jsou fotky z loňského 1. a 2. turnusu. Na těchto stránkách si též můžete stáhnout letošní přihlášku.

Letošní termíny tábora jsou 3, jeden na 18 dní, dva po dvou týdnech.

1. turnus - 18 denní: 9.7. – 26.7., vedoucí Petr Machain
2. turnus - 15 denní: 27.7. – 10.8., vedoucí Katka Chudobová, Olda Buchta
3. turnus - 15 denní: 12.8. – 26.8., vedoucí Honza Buchta

Cena 18-denního turnusu je 2 600,- Kč, 15-denního pak 2 250,-Kč.

Přihlášky je možno vyzvednout v žebračce kostela ve Šlapanicích, v kostele v Podolí, na faře ve Šlapanicích, nebo u Petra Machina, Palackého 18, Šlapanice, tel. 544 245 888, 603 725 325, kde vám též budou poskytnuty případné bližší informace. Přihlásit se je nutno do neděle 11. května, po tomto datu mohou nastat problémy u těch, kteří požadují příspěvky od svých zaměstnavatelů. Pokud by došlo k obsazení některého turnusu, může být uzávěrka přihlášek i dříve.

Všichni vedoucí se těší na ty, co se rozhodnou nezůstat doma u obrazovek televizí a počítačů a odváží se do přírody.

Petr Machain

SLUŽBY PRO SENIORY

Vážení farníci,

představujeme Vám služby pro seniory Centra pro rodinu a sociální péči (CRSP) Brno, Josefská 1, které obsahují spektrum **duchovních, vzdělávacích a sociálních programů zaměřených na podporu kvalitního života ve stáří.**

CRSP nabízí tyto programy k využití vašimi farníky formou **přenesení programů do jednotlivých farností**. Tato spolupráce úspěšně funguje v rámci olomoucké diecéze v desítkách farností. Jako první krok nabízíme vyškolení farních animátorů – vedoucích společenství seniorů. Školení probíhá formou setkání s výměnou zkušeností s delegovanými zástupci (animátory stávajících nebo budoucích společenství seniorů) jednotlivých farností a jsou zaměřena na programy dle zájmu farností. Každý animátor má možnost přímé podpory CRSP formou vyškolení, pracovních materiálů, manuálů a setkávání.

Další informace:

Dana Žižkovská, pastorační asistentka pro seniory v diecézi
Tel. na recepci, Josefská 1: 542 21 74 64, mobil: 731 604 219
e-mail: dana.zizkovska@centrum.cz.

1. služby pro seniory (bez poplatku)

- **Kabinet seniorů** – setkání formou besed, přednášek, výstav, poezie.
- **Biblické hodiny** – společenství seniorů, které se schází k rozjímání nad biblickými texty.
- **Poradna pro seniory** – tato služba nabízí **základní sociální poradenství v různých obtížných životních situacích** včetně doprovodu na další kontaktní místa.
- **Kvalita života v seniorském věku** – program převzatý z Rakouska, kde již dlouhou dobu velice úspěšně funguje ve farnostech. Cílem programu je aktivizace seniorů v širším pojetí (duchovní povzbuzení a setkání, jemná motorika, paměť, relaxační cvičení, tvoření rukodělné).
- **Trénování paměti** – program, který se cíleně zabývá tréninkem paměti pro seniorský věk s praktickým nácvikem pro každodenní používání (návštěvy lékařů, nákupy, hledání brýlí...).
- **Relaxační cvičení** – program na celkové uvolnění těla pod vedením zkušených lektorek.
- **Internetová klubovna** – pro seniory, kteří absolvovali kurzy PC nebo zvládají základy práce s PC a internetem.
- **Volnočasové aktivity pro seniory a jejich rodinné příslušníky** – do tohoto programu kinokavárna s promítáním filmu, 3× ročně společný výlet (Praha, Vyškov, Vídeň) a vycházka.

2. služby pro seniory s poplatkem

- **Školička internetu pro seniory** – základní kurz pro začátečníky
- **kurz digitálního fotografování pro seniory**

- **jazykové kurzy** – AJ, NJ – senioři jsou rozděleni do skupin dle pokročilosti
- **rehabilitační cvičení** – cvičení zaměřené na rehabilitaci a posílení svalstva
- **výtvarná dílna** – pro všechny zájemce o nádherné věci v každém ročním období
- **pobyty pro seniory** – v roce 2008 jsou pořádány dvě duchovní obnovy (postní na Velehradě, adventní v Koclířově), tři pobyty pro prarodiče s vnoučaty a šest rekreačních pobytů pro seniory. Všechny informace jsou uvedeny v katalogu „Dovolené, výlety, pobyty 2008“ a na webových stránkách CRSP.

Další informace o programech naleznete na www.crsp.cz

Při vytváření katalogu knížek často objevím nějakou, která mě zaujme, a kterou si třeba hned po zapsání půjčím na přečtení. Nemusí jít jen o knížku novou, v krásné vazbě, od známého autora. Tentokrát mě upoutala úplně nenápadná, tenká knížečka bez pevných desek, napsaná za druhé světové války, skrývající krásný příběh, o který bych se s Vámi chtěla podělit.

VOLÁME K TOBĚ

Vítězslav Horyna

Děj knihy se odehrává v Praze, Příbrami a na poutním místě Svatá hora u Příbrami. Seznamuje nás s životními cestami čtyř sourozenců — sirotků, kteří vyrostli každý v jiném prostředí, což se podepsalo na jejich pozdějším životě. Kniha mluví o kladných i záporných lidských vlastnostech, sleduje postupné přeměny a dozrávání dvou bratří a dvou sester, zejména je však oslavou Matky Boží, u které „ještě nikdy neslycháno, že kdo od ní opuštěn“.

Michaela Klímová

NOVÉ VYDÁNÍ KNÍŽKY „K VÝŠINÁM“

Na začátku roku vyšla ve 2. rozšířeném vydání knížka rodinných vzpomínek paní učitelky Josefy Vlčkové „K výšinám“. Obsahuje rovněž ohlasy na 1. vydání a přidávek veselých (i vážných) příběhů z mládí, studií a pastorače P. Milana a P. Josefa a je zakončena posledními sedmi slovy a mariánským dovětkem. Vytiskla tiskárna Olprint Jaroslav Olejko, Šlapanice. Tento dotisk je již z poloviny rozebrán. Režijní cena činí asi 150,- Kč.

Ukázka (neuveřejněná): V neděli po službě ve třech kostelích přijdu na oběd ke známým. Jejich vnučka se ptá: „Pane faráři, půjdeme na farmu?“ Přemýšlím, kde

mám farmu? Pak mi napadne, že jde o faru, kde máme místnost pro vyučování náboženství. Fara ve skutečnosti již vlastně nebyla, zbourali ji za komunismu, jednalo se o náhradní místnost na obecním úřadě.

Uvádím z dopisů reagujících na druhé vydání: „knihy ‚K výšinám‘ je velmi hodnotná a krásná, proto objednávám více kusů“ (L. Kohoutková, Nivnice). – „Kniha přináší mnoho událostí, fotek a modliteb. Také vzpomínky na seminář, kde jsme strávili společně několik roků. Kronika uplynulých časů, které byly pohnuté, náročné a krásné.“ Msgr. Josef Šich, prezident České Charity Olomouc. – „Je málo takových rodin na naší Moravě a je dobře, že to svědectví dostalo i knižní podobu pro poučení a povzbuzení jiných křesťanských rodin. Je to i připomínka na seminární roky v Litoměřicích, kde jsem měl možnost poznat Tebe i Tvé dva bratry (dnes už zesnulé). Mám sestřenicu ve Šlapanicích (M. Jašková), stále učím na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži, jsem členem kapituly u sv. Mořice v Kroměříži a v neděli vypomáhám ve Vizovicích.“ P. Arnošt Červinka.

Pan prelát Msgr. ThDr. Josef Laštovica píše adresu kard. Špidlíka a připojuje: „Čekají mě v neděli 10. 2. šestidenní exercicie se sv. Otcem ve Vatikáně v nádherné kapli Redemptoris Mater. Také tam na Vás a Vašeho „šéfa“ Otce Mičánka (kterého zdravím) vzpomenu. Potom mě čeká tvrdá práce pro Matku Vojtěchu“ (pozn.: na jejím blahorečení).

Požehnané a milostiplné prožití svátků utrpení a vzkříšení Páně přeje

P. Josef Vlček

NOVINKY Z FARNÍ KNIHOVNY

Emaily z pekla (Jim Forest)

Pro milovníky zpovědních zrcadel nabízím jedno netradiční, humornou formou podané nahlédnutí do svědomí moderního člověka. Nový autor navazuje stejným stylem na známé, starší dílo *Rady zkušeného ďábla* od C. S. Lewise. Jde o fiktivní emailovou korespondenci dvou ďáblů, učitele a studenta. Jejich vzájemné sdělování zkušeností a metod „Jak nabrat člověka na lopatu“, může pomoci uvidět pokušení nebo i hříchy tam, kde by jsme je nejméně čekali.

Znamení odkazující k nebi (Jan Heller)

Literární přepis rozhlasových rozhovorů Petra Vaňury se známým, nedávno zesnulým profesorem Janem Hellerem, člověkem, který celý svůj profesní život zasvětil studiu, výuce, a výkladu Starého zákona. Možná se nám s laskavou moudrostí pana profesora podaří otevřít zdánlivě krutou, rozervanou, a rozporuplnou Knihu, kterou často odkládáme na pozdější dobu. Možná se nám podaří vidět „Starý“ zákon v „novém“, čtivějším světle.

Pane faráři, já Vás budu muset zabít (Jiří Barhoň)

Kratochvílné, lehké čtení od třiapadesátiletého katolického kněze Jiřího Barhoňe. Svoje patnáctileté kněžské zkušenosti seskládal do několika povídek a pohádek. Opět veselou formou nám otevírá možnost zachytit šedivý okamžik běžného dne a radovat se z něj.

Noví kamarádi (Josef Janšta)

Úspěšný autor mnoha knížek pro děti a mládež tentokrát zvolil méně tradiční formu, která byla také na pokračování přenášena rádiem Proglas: Každý z třiceti příběhů je doplněn rozhovorem a modlitbou šestičlenné rodiny. Tato knížka se tedy může stát dobrým pomocníkem dětí i rodičů.

S písní kolem světa (Marie Augusta Trappová)

Autorka knihy formou románu líčí svou životní cestu, kdy byla postupně učitelkou, kandidátkou v benediktinském klášteře, vychovatelkou v rodině vdovce se sedmi dětmi a posléze i manželkou a matkou dalších tří dětí v těžké rodině. Společný zpěv písničky, kterou Marie doprovázela hrou na kytaru, dal postupně vzniknout úspěšnému rodinnému hudebnímu a pěveckému seskupení. V něm pokračují i ve druhé části knihy, kdy na začátku druhé světové války emigrovali z Rakouska do USA. Všechny obtíže se jim dařilo překonat hlubokou vírou v Boha a optimismem. Tuto knihu hodnotím jako příjemnou odpočinkovou četbu.

Ivo Blažek, Michaela Klímová

V IRSKÉ ŠKOLE BY SE VÁM LÍBILO

Školy na Irském ostrově fungují trochu jinak. Už jen ten nástup. Nikoho nezajímalo, jestli mám učitelský diplom a můj životopis nikdo nečetl. Hlavní bylo, že mě někdo osobně doporučil řediteli školy. Nastoupil jsem jako pomocník učitele ve školní dílně. Chlapci, kteří mají velké problémy s učením, dostanou namísto běžných předmětů řemeslný výcvik. Mají jen jednu hodinu angličtiny a matematiky týdně, tu nějak protřpí, a pak se cvičí v zedničině, stolařině nebo jako automechanici. Měl jsem je vlastně jen hlídat, ale bylo mi hloupé stát opodál a komandovat. Tak jsem oblékl montérky a pustil se s nimi do těch cihel. Zanedlouho jsem se sám naučil dělat úhledné arkýře, královskou vazbu a zámkovou dlažbu jako ze žurnálu. Akorát mi občas nad hlavou prolétl hřebík, kus cihly, občas i kladívko. Chlapci byli zkrátka trochu divočejší.

Po prázdninách změna. Do zdejší chlapecké školy chodí asi třicet cizinců. Většinou Poláci a Litevci, ale také Brazilci, dva Číňané, Filipínek a Maďar. Ředitel podlehl klamně představě, že znám jazyky všech těchto národnostních menšin, a dal mi za úkol naučit je anglicky. Překvapivě to jde nejlíp s těmi Číňany. Oni jsou takoví pracovití, v kapse nosí digitální slovník a vítězí v matematických soutěžích. Naopak s Poláky to jde ztuhla, i když si navzájem rozumíme. To je právě ono. Když mohou mluvit po svém,

moc se jim do té angličtiny nechce. Největší legrace je s nováčky. Nejen, že nerozumí jazyku, ale musejí si zvykat na hodně divných věcí: že musí nosit uniformu, že ve vyučování začíná v devět, že nejsou přestávky a že se v tělocviku hraje zvláštní irský fotbal, jehož pravidla dodnes nechápu ani já. Kdo nemá domácí úkol, nebo se popere v šatně, dostane trestné písmeno, přesně podle druhu prohřešku. Za deset písmen žlutá karta, za dalších pět modrá a pak vyloučení ze školy na den, dva, tři, týden... Všechno podle přesných pravidel. Cizinci dost trpí. Než pochopí tenhle systém, mají nasbíráno tolik, že se musí volat rodiče do školy. A to je taky moje práce tlumočit pro rodiče – přistěhovalce. Kluci aspoň nějaký základ angličtiny ve škole pochyť, ale rodiče zpravidla neumí vůbec. Nedávno jsem si kvůli tomu udělal kurz pro tlumočníky, ale řeknu vám, není to žádný med. Jako překladatel musím totiž být nezaujatý, a to moc dobře nejde. Ředitel hromuje, já to hromování překládám a on čeká, že mu budu přizvukovat, vždyť jsem přece taky učitel. Maminky pláčou a čekají, že je podpořím, když jsem přece ten bratr Slovan.

Jestli se neradi biflujete nazpaměť, v irské škole by se vám líbilo. Irské děti se například ve fyzice vůbec neučí vzorečky a poučky. Místo toho vám každou chvíli vlítne do třídy trojice borců s teploměrem a deníčkem, protože celá třída zrovna dělá výzkum na téma „teplota vzduchu ve škole a okolí“. V náboženství zase mají za úkol vyrobit brožurku pro nejmenší, která vysvětlí smysl Vánoc. Mají na to dva měsíce a musí to dotáhnout od návrhu přes ilustrace až po výtisk a vazbu, zkrátka sami vyrobit knížku. Učení je tady mnohem zajímavější, ale znalosti Irům opravdu chybí. Když jsem brigádníčil jako zahradník, zcela jsem šokoval svého šéfa použitím Pythagorovy věty při stavbě boudy na náradí. Prostě netušil, že se dá sklon střechy vypočítat. Třináctiletí kluci v náboženství se normálně zeptají "paní učitelko, jak se píše ukřižován?" U nás byste za takovou neznalost hošíka zarazili do země, ale irská učitelka klidně vyhláskuje cokoli třeba desetkrát za hodinu.

Je to škola života. Překvapilo mě zjištění, že neposlušnost a hřích není totéž a že člověk může mít dobré srdce, i když se ocitne v polepšovně. Trochu se mi tím zbořil svět, ve kterém jsem byl vychován. Rozhodně toho nelituji.

*Jakub Skřebský
připravila Ivana Horáková*

PODĚKOVÁNÍ ZA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU

Milé sestry, milí bratři, milé děti,
za uplynulých 7 ročníků konání sbírky se vybralo 311 milionů Kč. K celkové sumě letošní sbírky bude v nejbližší době připočten ještě výnos z dárcovských SMS a dalších forem finančních darů. Na území brněnské diecéze se letos do sbírky zapojilo více než 2900 skupinek koledníků, kterým bych rád aspoň touto formou poděkoval.

Děkuji vám všem, kteří jste se vydali na cestu nejen do našich domovů, ale především na cestu k lidským srdcím. Děkuji vám za ochotu pomoci potřebným, děkuji i za to, že jste se nenechali odradit nevlídným počasím ani nevlídným přijetím.

Vám organizátorům děkuji za čas věnovaný přípravě této akce i jejímu vyhodnocení. A mé upřímné poděkování patří také vám všem, kteří jste do sbírky přispěli. V naší diecézi výtěžek sbírky podpoří mnoho záměrů charitní činnosti.

V modlitbě vás provází váš biskup Vojtěch

ZPRÁVY ZE ŽIVOTA CÍRKVE I VE VAŠÍ E-MAILOVÉ SCHRÁNCE

Tiskové středisko České biskupské konference (ČBK) informuje na svých webových stránkách www.cirkev.cz o aktuálním dění v církvi doma i ve světě. Nabízí též české překlady dokumentů papeže a Svatého stolce i oficiální dokumenty ČBK. Kromě toho upozorňuje na zajímavé akce, přednášky, pořady v médiích či knihy. Vedle českého servisu funguje i anglické zpravodajství - výběr důležitých zpráv z domova i ze světa.

Svým čtenářům vycházíme vstříc a upozornění na všechny zprávy jim zasíláme do mailových schránek. Každý pracovní den ráno a odpoledne obdrží zájemci elektronickou poštou krátké anotace všech nových článků. Tato služba je zdarma, je možné ji kdykoliv zrušit a tiskové středisko zaručuje, že e-mailové adresy svých čtenářů nikde nezveřejní ani nepoužije k jinému účelu než k zasílání zpravodaje.

A jak je možné si tuto službu objednat? Na stránkách www.cirkev.cz stačí zadat svou e-mailovou adresu do okénka „Zpravodaj“ v pravé části stránky a přihlásit se. Nebo nám prostě můžete poslat zprávu na adresu tisk@cirkev.cz, napsat o kterou z jazykových verzí máte zájem - českou či anglickou - a my vás mezi odběratele našeho zpravodaje rádi zařadíme.

Objednáním našeho zpravodajství budete mít okamžitý a bezplatný přístup ke zpravodajství o životě církve v naší zemi i v zahraničí přímo ve své e-mailové schránce a nic důležitého vám již neunikne.

Těší nás váš zájem o naši práci a děkujeme i za názory a připomínky. Jen díky tomu má naše práce smysl.

Jiří Gračka, tiskové středisko ČBK

KVÍZ

1. Jak se jmenuje první kniha Bible?

- a) Skutky apoštolů
- b) Genesis
- c) Apokalypsa

2. Kolik bylo panen moudrých a kolik pošetilých?

- a) pět bylo moudrých a pět pošetilých
- b) sedm bylo moudrých a sedm bylo pošetilých
- c) šest bylo moudrých a tři byly pošetilé

3. Který byl první Ježíšův zázrak?

- a) vzkříšení Lazara
- b) zázračné rozmnožení chleba
- c) proměna vody ve víno na svatbě v Káně galilejské

4. Ježíš řekl apoštolům: následujte mne

- a) já vám dám království nebeské
- b) já z vás udělám rybáře lidí
- c) já vám odpustím hříchy

5. Kolik dnů má doba postní?

- a) 50
- b) 20
- c) 40

6. Jaké povolání měl Matouš, než se stal Ježíšovým učedníkem?

- a) byl celníkem
- b) byl rybářem
- c) byl obchodníkem

7. Ke komu řekl Ježíš: „Ano, já jsem král“?

- a) Herodovi
- b) Kaifášovi
- c) Pilátovi

8. Když byl Ježíš vzat do nebe, navrhl Petr zvolit jiného apoštola namísto Jidáše. Jak bylo rozhodnuto mezi Barsabášem a Matoušem?

- a) bylo to odhlasováno
- b) Petr se rozhodl pro Matouše
- c) rozhodl o tom los

9. Bůh se poprvé zjevil ve formě hořícího keře na hoře Choreb. Jak se tato hora jmenuje ještě?

- a) Ararat
- b) Tábor
- c) Sinaj

10. Lazar byl již od své rodiny pohřben, když ho Ježíš vzkřísil z mrtvých. Kolik dnů byl Lazar už mrtvý?

- a) 2 dny
- b) 4 dny
- c) 7 dnů

11. Kteří učedníci byli u toho, když byl Ježíš na vysoké hoře oslaven?

- a) Petr, Jakub a Jan
- b) Petr, Pavel a Tomáš
- c) Matouš, Marek a Lukáš

13 Kdo položil Ježíše po jeho smrti do hrobu?

- a) Šimon z Kyrény
- b) Josef z Arimatie
- c) Marie Magdalská a Marie, matka Jakubova

Vilém Sitte

Prvních pět správných odpovědí, odeslaných na email Okénka bude odměněno ☺

BEZ LEGRACE

Je směšné, jak 500 Kč vypadá moc, když je dáváme do kostela, ale málo, když je vezmeme na nákup.

Je směšné dát s otálením 20 Kč na agapé, ale za totéž dát v cukrárně 50 až 100 Kč.

Je směšné, jak hodně času zabere hodina, kterou věnujeme Bohu, ale jak je to málo, když se díváme na televizi, sportujeme, spíme nebo máme přestávku na oběd.

Je směšné, jak dlouhých je pár hodin, které strávíme návštěvou kostela, ale jak jsou krátké, když sledujeme dobrý film.

Je směšné, jak jsme nadšeni, když dojde k prodloužení fotbalového či hokejového zápasu, ale jak si stěžujeme, když jsou bohoslužby delší než obvykle.

Je směšné, když je pracné přečíst kapitolu Bible, ale přečíst 200 až 300 stran bestsellerového románu je snadné.

Je směšné, když věříme tomu, co píší v novinách, ale zpochybňujeme, co je psáno v Bibli.

Je směšné, když se lidé derou, aby si zajistili přední místa na koncertu, ale v kostele sedávají vzadu.

Je směšné, když do práce chodíme zřídka pozdě, ale do kostela chodíme často až po začátku bohoslužeb.

Je směšné, když nazýváme Boha svým Otcem a Ježíše bratrem a přitom je těžké, když je máme představit své rodině.

Je směšné, jak malé vypadají naše hříchy a jak velké jsou hříchy druhých.

Je směšné, jaké potíže mají někteří, aby se naučili evangelium sdělovat ostatním, ale jak snadné je pochopit a šířit klepy o druhých.

Je směšné, jak rychle přijmeme pokyny úplně cizího člověka, když se ztratíme, ale Boží pokyny pro život přijímáme váhavě.

Je směšné, když lidé očekávají odpověď od Boha na své modlitby, ale neposlouchají Jeho rady.

Je směšné obviňovat Boha za zlo a utrpení ve světě, ale neděkovat mu za dobré a potěšující.

Počkejte... ono to vlastně není vůbec směšné.

*Z Many pro tento den, příručky pro každodenní čtení Bible, vybral P. Josef Brtník
a farní časopis Kobylístek*

MÁTE PŘÁTELE A ZNÁMÉ V ZAHRANIČÍ?

Právě pro vás jsme připravili několikadílný seriál cizích jazyků zaměřený na taková slovíčka, která vám možná v běžných kurzech angličtiny nikdo neprozradí. A na co se můžete těšit v dalších vydáních Okénka? Přijde řeč na Italštinu, Němčinu, ale také třeba Ruštinu. Pro tentokrát: God bless you !!!

<u>česky</u>	<u>anglicky</u>	<u>výslovnost</u>
bible	bible	bajbl
biřmování	confirmation	konfirnejšn
Bůh	God	god
desatero	decatalogue	dyklog
eucharistie	eucharistia	jukaristia
hostie	altar-bread	oltr bred
Ježíš Kristus	Jesus Christ	džízes krajst
katolík	catholic	ketlik
kněz	priest	príst
kostel	church	črč
křest	babtism	bebtizm
křesťan	christian	kristien
kříž	crucifix	krusifix
modlit se	pray	prejr

mše	mass	mes
náboženství	religion	rilidžn
oltář	altar	oltr
otčenáš	Lord´s Prayer	lords pejr
papež	Holy Father	holy fádr
svátost	sacrament	sakrament
svatý	saint	sant
ukřižování	crucifition	krusifikšn
víra	belief	b líf
vzkříšení	resurrection	resurekšn
zpověď	confession	konfešn

Zde jsou krátké příklady na uvedená slovíčka, překlad necháme na Vás!!! Správný překlad do češtiny bude uveden v dalším čísle Okénka.

Do you know decalogue?.....
 Jesus is my lord.
 Are you catholic?
 Where is the nearest church?
 Let´s pray everybody !!!
 Jesus was crucified and then resurrected.
 Do you believe in God?
 Do you confess often?

Lenka Malíková

Datum uzávěrky dalšího čísla časopisu Okénko: 8. 6.

Plánované **datum vydání**: 22. 6.

e-mail, na který je možno posílat příspěvky: okenko@farnostslapanice.com

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
 telefon: 544 245 280, e-mail: okenko@farnostslapanice.com, http://www.farnostslapanice.com
 Tisk: OLPRINT – Jaroslav Olejko, Brněnská 228, 664 51 Šlapanice, telefon: 544 228 208
 NEPRODEJNÉ!